T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2018 / 56
KARAR NO : 2018 / 89
KARAR TR : 26.2.2018

ÖZET : Karayolunda meydana gelen trafik kazası nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararların davalı İçişleri Bakanlığınca tazmin edilmesi istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi kapsamında ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

K A R A R

Davacı : A.K.
Vekilleri : Av. L.P., Av.Y.K.
Davalılar : 1- İçişleri Bakanlığı
Vekili : Av. Ö.A.P. Av. T.D.p Av. G.Ö. Y.
2- Karayolları Genel Müdürlüğü(Yalnızca Adli Yargıda)
Vekilleri : Av. M.A.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; 21.07.2014 günü saat 23:45 sıralarında, Diyarbakır ili, Lice ilçesi, 950/08 kod no.lu Bingöl-Diyarbakır Devlet karayolunun 15.km'sinde, Diyarbakır istikametine seyretmekte olan 27 L.... plakalı çekici aracının ve buna bağlı 47 NG.... plakalı LPG yüklü gaz tanker römorku ile yolun sağına devrildiğini, kazanın etkisiyle tankerden sızan LPG gazının yol boyunca yayılması ve patlaması sonucu yoldan geçmekte olan araçların yandığını, yolcuların yaralandığını ve öldüğünü; müvekkilinin de, arkadaşları ile, 63 EZ... plakalı araçla, Siverek İlçesinden Erzurum İline koyun götürürlerken, araçtan indiğini, olay yerine, kalabalığa doğru giderken bu patlama sonucu ağır yaralandığını; mezkur trafik kazası neticesinde Lice Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma başlatıldığını; kaza tespit tutanağı ve soruşturma dosyasındaki bilirkişi raporunda Karayolları Genel Müdürlüğünün, yolun, araçların geçişini sağlayacak genişlikte ve özellikte olmaması ve diğer nedenlerle kusurlu olduğunu; İçişleri Bakanlığına Bağlı Olan Jandarma Karakolunun, kazanın kendisine haber verilmesine rağmen gerekli mercilere süratle haber vermemesi, olay yerinde gerekli önlem ve müdahalelerde bulunmaması ve diğer nedenlerden dolayı kusurlu olduğu tespit edildiğinden, her iki davalıya müştereken-müteselsilen açma zarureti doğduğunu ifade ederek; fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla, müvekkili için şimdilik 5.000 TL geçici ve 5.000 TL sürekli işgörmezlik olmak üzere 10.000 TL maddi tazminat ile 150.000 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte tahsili istemiyle, İçişleri Bakanlığı ile Karayolları Genel Müdürlüğüne karşı 3.2.2015 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

SİVEREK 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 6.11.2015 gün ve E:2015/35, K:2015/354 sayı ile "(…) 2577 sayılı Kanun'un 2.maddesine göre, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan zarara uğrayan şahısların açabilecekleri tam yargı davaları idari dava türlerinden biri olarak sayılmıştır. Gerçekten de, kamu tüzel kişilerinin, kamu hizmeti görmekle yükümlü bulunmaları nedeniyle kamu hizmetleri sırasında verdikleri iddia olunan zararlardan dolayı oluşan sorumlulukları özel hukuk hükümlerine tabi değildir. Kamu tüzel kişilerinin yasalar tarafından kendilerine verilen görev ve yetkilerin kullanılması sırasında oluşan zararlar niteliği itibariyle hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar olup, bu zararların tazmini amacıyla kamu tüzel kişilerine karşı hizmet kusurlarına dayalı olarak İdari Yargılama Usulü Hakkındaki Kanun'un 2.maddesi hükmü uyarınca idari yargı yerinde tam yargı davası ikame edilmesi gerekmektedir.(Yargıtay 17.HD.03.06.2015 tarih 2014/1931-2015/8158)

Somut olayımıza gelince, hizmet kusuruna dayanılarak Karayolları Genel Müdürlüğü ve İçişleri Bakanlığı'na karşı açılan bu davada adli yargının yargı yolu bakımından görevsiz bulunması, yargı yolunun 6100 sayılı Kanun'un 114/1-b maddesinde dava şartları arasında sayılmış olması ve aynı Kanun'un 115/2.maddesine göre de dava şartlarında noksanlık bulunan davalarda davanın usulden reddine karar verilmesi gerektiği açıkça belirtildiğinden, eldeki davanın dava şartı yokluğundan usulden reddine dair aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b.maddesine göre görevli mahkemenin idare mahkemeleri olması nedeniyle, her iki davalı yönünden dava dilekçesinin yargı yolu bakımından 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 114/1-b ve 115/2.maddeleri gereğince dava şartı noksanlığından usulden REDDİNE…" karar vermiş, temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesince, 20.3.2017 gün ve E: 2016/9067, K:2017/2913 sayı ile onanan karar kesinleşmiştir.

Davacılar vekili bu kez aynı istemle, aynı davalılara karşı idari yargı yerinde dava açmıştır.

Şanlıurfa 2.İdare Mahkemesi, 17.8.2017 gün ve E:2017/953, K:2017/942 sayı ile, 2577 sayılı Kanun'un 14. maddesinin 3/a bendi ve 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca, davanın yetki yönünden reddine ve dosyanın yetkili olan

Diyarbakır İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

Diyarbakır 3.İdare Mahkemesi; 14.9.2017 gün ve E: 2017/2600, K:2017/1744 sayı ile, farklı idarelere ait kusurlardan kaynaklanan ve aralarında maddi veya hukuki yönden bağlılık ya da sebep-sonuç ilişkisi bulunmayan tazminat taleplerinin ayrı ayrı dava konusu edilmesi gerekirken, yani Karayolları Genel Müdürlüğünün kusurlu olduğundan bahisle tazminat ödenmesine karar verilmesi istemi ile ayrı, İçişleri Bakanlığının kusurlu olduğundan bahisle tazminat ödenmesine karar verilmesi istemiyle ayrı olmak üzere iki ayrı dava açılması gerekirken, anılan hususa riayet edilmeksizin düzenlenen dava dilekçesinin 2577 sayılı Kanun'un 5. maddesine uygun olarak düzenlenmediği gerekçesiyle; dava dilekçesinin, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15. maddesinin 1. fikrasının (d) bendi gereğince bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren (30) gün içinde bizzat veya bir avukat vasıtasıyla 5. maddeye uygun şekilde iki ayrı dava açılmakta serbest olmak üzere reddine karar vermiştir.

Davacı vekili bunun üzerine, fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla, müvekkili için şimdilik 2,500 TL geçici ve 2,500 TL sürekli işgörmezlik olmak üzere 10.000 TL maddi tazminat ile 75.000 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte tahsili istemiyle, İçişleri Bakanlığına karşı idari yargı yerinde dava açmıştır.

DİYARBAKIR 3.İDARE MAHKEMESİ; 14.12.2017 gün ve E:2017/2979 sayı ile "(…) 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde; idari dava türleri; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları ve tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak tanımlanmış, aynı Kanun'un 15/1-a maddesinde; idari yargının görev alanına girmeyip adli veya askeri yargının görev alanına giren davaların reddedileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde; "Bu Kanunun amacı, karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlamak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemektir." hükmüne, "Trafik zabıtasının görev ve yetki sınırı ile genel zabıtanın trafik hizmetlerini yürütmeye ilişkin yetkisi" başlıklı 6 maddesinin b. bendinde; "Trafik zabıtasının bulunmadığı veya yeterli olmadığı yerlerde polis; polisin ve trafik teşkilatının görev alanı dışında kalan yerlerde de jandarma, trafik eğitimi almış subay, astsubay ve uzman jandarmalar eliyle yönetmelikte belirtilen esas ve usullere uygun olarak trafiği düzenlemeye ve trafik suçlarına el koymaya görevli ve yetkilidir." hükmüne, "Karayolu Trafik Güvenliği" başlıklı 13. maddesinde; "Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdür...Bu çalışmalar sırasında meydana getirilen tehlikeli durum ve engeller bütün sorumluluk, bunları yaratan kişilere ait olmak üzere zabıtaca kaldırılır, yapılan masraflar sorumlulara ödetilir." hükmüne, 110. maddesinde ise; "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir." hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan, 18/07/1997 tarih ve 23053 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin "Amaç" başlıklı 1. maddesinde; "Bu Yönetmeliğin amacı, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca, can ve mal güvenliği yönünden; karayollarında trafik düzeninin sağlanması ve trafik güvenliğini ilgilendiren hususlarda alınacak tedbirler ile ilgili olarak, Yönetmelikte düzenlenmesi işaret edilen ve gerekli görülen diğer hükümleri ve bunların uygulanmasına ait esas ve usulleri belirlemektir." hükmüne, "Trafik Hizmetlerinde Jandarma Teşkilatının Görev ve Yetkileri" başlıklı 9. maddesinde; "... b)Meydana gelen trafik kazalarına elkoymak, kazanın oluş nedenlerini tüm kusurlu unsurlara göre incelenerek, iz ve delillerini tesbit etmek, adli işlemlere ve istatistiki bilgilere esas olmak üzere kaza tesbit tutanağı tanzim etmek veya ettirilmesini sağlamak, c)Trafik kazaları sonucu yolun trafiğe kapanmış olması halinde, kazaya ait iz ve delilleri kaybolmayacak şekilde işaretlemek, trafik güvenliği yönünden gerekli tedbirleri almak ve yolun trafiğe açılmasını sağlamak, d)Ölüm veya yaralanma ile sonuçlanan trafik kazalarında, kazazedelere ilk ve acil yardımın yapılmasını, en yakın sağlık kuruluşuna götürülmesini, götürülmesi sağlık yönünden sakıncası bulunan yaralılar için de, sağlık personelinin olay mahalline getirilmesini sağlamak" hükmüne yer verilmiştir.

Uyuşmazlıkta; kaza ile ilgili olarak Lice Cumhuriyet Başsavcılığının E:2014/910 sayılı soruşturma dosyası kapsamında sunulan 03/09/2014 tarihli bilirkişi raporunda özetle; "Kazaya en yakın askeri birlik olan Abalı Askeri Birliğinin olay esnasında, yüksek tepelerde konuşlandığı, ellerindeki teknik donanım ile olayı görmemeleri, meydana gelen sesleri duymamalarının imkansız olması nedeni ile trafik kazasından sonra 35 dakika sürede herhangi bir emniyet tedbiri alınmadığı, kaza yapan araçta yanıcı ve tehlikeli madde olmasına karşın, bu maddenin çevreye serpilmesi sonucu meydana gelecek felaket için herhangi bir faaliyetin yapılmadığı veya güvenlik tedbirlerinin aldırılmadığı kanaati ile ortaya çıkan emniyet tedbirleri zafiyetinden, teknik yetersizlikten dolayı, çevrede bulunan askeri birlik, jandarmaya, bölge trafik müdürlüğüne bilgi verilmediği veya veremedikleri gerekçesiyle %18 kusurlu görüldüğünün" belirtilmesi üzerine ve bu rapora dayanılarak bakılan davanın açıldığı, meydana gelen olay yerinin jandarma bölgesi olduğu kaldı ki kaza sonrası trafik zabıtası görevinin (kaza tespit tutanağı vs.) Abalı Jandarma Karakol Komutanlığınca yapıldığı görülmektedir.

Bu durumda, bakılmakta olan davanın, 2918 sayılı Kanun ve bu Kanun'a dayanılarak çıkartılan Karayolları Trafik Yönetmeliği'nce trafik zabıtası olarak jandarmaya verilen, kaza sonrası trafik güvenliğinin ve olay yeri emniyetinin sağlanması ile sağlık kuruluşlarına haber verilmesi gibi görevlerinin yapılmadığı gerekçesiyle uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini isteminden kaynaklandığı ve bu nedenle de işbu uyuşmazlığın 2918 sayılı Kanun'dan doğan bir sorumluluk davası niteliğinde olduğu anlaşılmakla, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde anılan Kanun'un yukarıda aktarılan 110. maddesi

uyarınca adli yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Siverek 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin dosyası (dava dilekçesi, Mahkeme kararı, Yargıtay kararı ve kesinleşme şerhi) ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine…" karar vermiş; dava dosyası Diyarbakır 3.İdare Mahkemesince; 19.12.2017 gün ve E:2017/2979 sayı ile Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiş ve 2.1.2018 tarihinde kayıtlarımıza girmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 26.2.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, adli ve idari yargı yerleri arasında davalı İçişleri Bakanlığı aleyhine açılan dava yönünden görev uyuşmazlığın doğduğu, idari yargı dosyasının aslının Mahkemece, adli yargı dosyasının ilgili evrakı ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen trafik kazası nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararların davalı İçişleri Bakanlığınca tazmin edilmesi isteminden ibarettir.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; ancak aksine bir hüküm yoksa; karayolu dışındaki alanlardan kamuya açık olanlar ile park, bahçe, park yeri, garaj, yolcu ve eşya terminali, servis ve akaryakıt istasyonlarında karayolu taşıt trafiği için faydalanılan yerlerde de bu Kanun hükümlerinin uygulanacağı; Kanunun, 4.maddesi ve devamında, Karayolu güvenliği konusunda hedefleri tespit etmek, uygulatmak ve koordinasyonu sağlamak amacıyla oluşturulan Kuruluşlar ve, Komisyonlar ile bunların görev ve yetkilerine, Kanunun 5 ila 12 maddelerinde; Emniyet Genel Müdürlüğünün, merkez, bölge, il ve ilçe trafik kuruluşlarının; Trafik zabıtası ve genel zabıtanın, Karayolları Genel Müdürlüğünün, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının, Belediye trafik birimlerinin, İl ve ilçe trafik komisyonlarının bu Kanunla ilgili görev ve yetkilerinin sayıldığı; bu kapsamda da, "Trafik zabıtasının görev ve yetki sınırı ile genel zabıtanın trafik hizmetlerini yürütmeye ilişkin yetkisi" başlıklı 6 maddesinin b. bendinde; "Trafik zabıtasının bulunmadığı veya yeterli olmadığı yerlerde polis; polisin ve trafik teşkilatının görev alanı dışında kalan yerlerde de jandarma, trafik eğitimi almış subay, astsubay ve uzman jandarmalar eliyle yönetmelikte belirtilen esas ve usullere uygun olarak trafiği düzenlemeye ve trafik suçlarına el koymaya görevli ve yetkilidir." hükmüne yer verildiği görülmüş; Kanunun 13.maddesinde de, karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşların, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlü oldukları belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; 21.07.2014 günü saat 23:45 sıralarında, Diyarbakır ili, Lice ilçesi, 950/08 kod no.lu Bingöl-Diyarbakır Devlet karayolunun 15.km'sinde, Diyarbakır istikametine gitmekte olan 27 L.... plakalı sayılı çekici aracının ve buna bağlı 47 NG.... plakalı LPG yüklü gaz tanker römorkunun devrildiği, kazanın etkisiyle tankerden sızan LPG gazının yol boyunca yayılması ve patlaması sonucu, 63 EZ... plakalı araçla, Siverek İlçesinden Erzurum İline gitmekte olan davacının da ağır yaralandığı; kaza tutanağı ve Savcılık soruşturma dosyasındaki bilgilere göre; yolun, araçların geçişini sağlayacak genişlikte ve özellikte olmaması nedeniyle Karayolları Genel Müdürlüğünün, kazanın bildirilmesine rağmen gerekli mercilere süratle haber vermemesi, olay yerinde gerekli önlem ve müdahalelerde bulunmaması ve diğer nedenlerden dolayı İçişler Bakanlığına bağlı Jandarma birimlerinin olayda kusur ve sorumluluklarının bulunduğu iddiasıyla uğranılan maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle her iki idareye karşı dava açılmış; idare mahkemesinin dilekçe ret kararı üzerine İçişler Bakanlığı yönünden görev uyuşmazlığı doğduğu anlaşılmıştır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa

Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur._Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan; Diyarbakır 3. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Siverek 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin; 6.11.2015 gün ve E:2015/35, K:2015/354 sayılı görevsizlik kararının, "davalı İçişleri Bakanlığı'na ilişkin kısmı yönünden" kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Diyarbakır 3. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Siverek 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin; 6.11.2015 gün ve E:2015/35, K:2015/354 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ "davalı İçişleri Bakanlığı'na ilişkin kısmı yönünden" KALDIRILMASINA, 26.2.2018 gününde Üye Turgay Tuncay VARLI'nın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Suna
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Turgay Tuncay
ÖĞÜŞ	AYDIN	VARLI

KARŞI OY

3.11.2015 tarih ve 29521 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/580 K:2015/592 sayılı kararında belirtilmiş olan düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum. 26.2.2018

ÜYE
Turgay Tuncay VARLI